

– зниження собівартості продукції за рахунок більш раціонального використання матеріальних ресурсів, виробничих потужностей і площ, робочої сили і робочого часу, диверсифікація виробництва;

– розширення ринку продажів.

Перераховані заходи зі збільшення прибутку тісно пов'язані з іншими, спрямованими на зниження витрат виробництва, поліпшення якості продукції та використання факторів виробництва.

Величезне значення для збільшення прибутку підприємства має методика підвищення рентабельності виробництва.

Якщо підприємство отримує прибуток, воно вважається рентабельним. Отримання прибутку є основною метою підприємницької діяльності. Прибуток є найважливішим джерелом і передумовою збільшення капіталу, зростання доходів підприємства і його власників. Збільшення прибутку можна досягти лише при оптимальній організації коштів підприємства, що дозволяє зміцнити його фінансовий стан і конкурентоспроможність [4].

Список літератури: 1. Бердар М. М. Формування механізму управління прибутком підприємства / М. М. Бернар // Управління проектами, системний аналіз і логістика: Науковий журнал. – Вип.5 – К. : НТУ, 2009.– С. 208-215. 2. Березін О.В. Економіка підприємства: навчальний посібник / О.В. Березін, Л.М. Березіна, Н.В. Бутенко. – К.: Знання, 2009. – 390 с. 3. Блонська В. І. Прибуток торговельного підприємства та напрямки ефективного його використання / В. І. Блонська, Н. М. Ляли // Науковий вісник НЛТУ України: зб. наук.-техн. праць. – Львів: РВВ НЛТУ України. – 2009. – Вип. 18. – С.108-114. 4. Висока О. С. Економічна сутність прибутку та концепції його формування / О. С. Висока // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. – 2010. – Вип. 17. – С. 85-90.

В.В. Головня, ст. преп., НТУ «ХПИ»

И.Е. Хаустова, ст. преп., НТУ «ХПИ»

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ПРЕДПРИЯТИИ СЛУЖБЫ ВНУТРЕННЕГО АУДИТА (СВА): ПЛАНИРОВАНИЕ

Общий процесс планирования можно разделить на четыре конкретные категории, за которые отвечает ГВА (Главный внутренний аудитор), и которые предполагают подготовку и реализацию следующих условий:

- цели внутреннего аудита;
- график аудиторских заданий;
- штатные расписания и финансовые бюджеты;
- отчеты о проделанной работе.

Цели внутреннего аудита должны устанавливаться таким образом, чтобы они могли быть достигнуты в рамках существующей структуры компании.

Составление графиков аудиторских заданий является одной из ключевых обязанностей ГВА – как на уровне службы внутреннего аудита в целом, так и на уровне отдельного аудиторского задания.

Процесс планирования и определения сроков проведения конкретных аудиторских заданий должен включать следующие элементы:

- какие именно аудиторские задания должны быть проведены.
- когда они должны быть проведены.

При этом ГВА обязан учитывать множество факторов. Одним из наиболее важных элементов при определении приоритетов в планировании аудиторских заданий является риск. В данном контексте под риском понимается вероятность того, что цели и задачи, стоящие перед компанией, не будут выполнены. Именно соображения, касающиеся рисков организации, обычно находятся во главе угла в процессе определения ГВА приоритетов в планировании аудиторских заданий.

ГВА в дополнение к вопросам текущего или краткосрочного планирования работ службы внутреннего аудита, должен разработать стратегический долгосрочный план аудиторских заданий.

Долгосрочный план должен обеспечить проведение аудиторских работ (по крайней мере, на периодической основе) во всех областях и направлениях бизнеса компании. В тех областях, где наблюдаются высокие уровни рисков потребуется проведение аудиторских заданий раз в год или даже чаще; в других подразделениях или областях бизнеса будет достаточно проводить аудит один раз в два или три года.

Список літератури: 1. *Аренс Э.А., Лоббек Дж. К.* Аудит. /Пер. с англ. - М., "Финансы и статистика", 1995.-560 с. 2. *Каменская Т.О., Редько О.Ю.* «Отримання незалежним аудитором розуміння системи внутрішнього контролю суб'єкта господарювання та використання роботи внутрішнього аудиту», Київ 2013, 3. Внутрішній аудит та управління бізнесом. Збірник тез і текстів статей з внутрішнього аудиту. - Київ, Державна академія статистики, обліку та аудиту Держкомстату України, НЦОА, 2004 р., 215 с. 4. *Каменская Т.О.* «Международные стандарты внутреннего аудита и практика их применения» Материали к семинару , Киев 2013г. 5. *Гусаков Б.И., Сидорович Ю.М.* Цель и задачи внутреннего аудита. // "Финансы и кредит", 2001, №7. - С. 21-27. 6. *Десятнюк О.М.* Облік і внутрішній аудит основних засобів: організація та методика. Автореферат дисертації на здобуття вченого звання кандидата економічних наук. - Тернопіль, 1999. - 21 с.

Л.С. Стригуль, канд. екон. наук, доцент НТУ «ХП», Харків

М.В. Китань, магістрант НТУ «ХП», Харків

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

У процесі реформування вітчизняної системи бухгалтерського обліку відповідно до вимог міжнародних стандартів змінюються вимоги до обліку виробничих запасів на підприємствах України. Незважаючи на те, що виробничі запаси стали одним з перших об'єктів обліку та підлягали досить ретельному контролю, окремі питання щодо обліку виробничих запасів залишаються недостатньо вивченими і вимагають детального розгляду.

Мета дослідження полягає у аналізі сучасних проблем та пошуку напрямків вдосконалення ведення обліку виробничих запасів на підприємстві.

Питанню обліку виробничих запасів значну увагу приділяли: Бутинець Ф.Ф., Валуєв Б.І., Голов С.Ф., Жилкіна Л.В та інші.

Багатьох економістів турбують проблеми розвитку та удосконалення обліку та контролю виробничих запасів. Основною гіпотезою дослідження є припущення, що методологія і організація обліково-аналітичного забезпечення управління виробничими запасами потребує удосконалення.

Під час обліку виробничих запасів виникає багато розбіжностей. Насамперед це пов'язане з тим, що на багатьох підприємствах облік запасів ведеться паралельно декількома підрозділами з різною метою: часто виникають